

Liberečtí
horolezci

V ALPÁCH

Severní stěna Grands Charmoz zdolána Čechoslováky

V sobotu dne 25. 8. 1956 se vrátilo státní reprezentační družstvo horolezců ze svého třináctidenního pobytu ve francouzských Alpách. — Družstvo, které čítalo celkem 18 členů, bylo velmi čestně zastoupeno horolezci z našeho kraje. Mistr sportu Radan Kuchař z Liberce, mistr sportu Karel Cerman z Lomnice nad Popelkou, Oldřich Kopal z Jablonce nad Nisou a mistr sportu Jiří Mašek ze Svižan tvořili podstatný kádr reprezentačního celku. Vedoucím celé výpravy byl mistr sportu Vladimír Procházka z Liberce.

Úryvek z jejich pobytu líčí nejhodnotnější výstup, který provedli naši reprezentanti Kuchař a Cerman, průstup severní stěnou Grands Charmoz.

Letní noc se rozprostřela nad Alpami. Vysoko v mohutné severní stěně Grands Charmoz krčí se na malé sněhové polici Radan Kuchař s Karlem Cermanem, zabaleni do žďárského pytle. Nohy trochu zebou, protože mají boty úplně promáčené — jinak panuje příjemná spokojenost. Hluboko dole pod nimi na ledovci se mihotá několik světýlek. Jako bludičky připadají ti horolezci, kteří s rozsvícenými lucernami se vracejí pozdě v noci po ledovci Mer de Glace z tábora nebo horských chat. Ticho je přerušováno občasným rachotem padajícího kamení nebo sněhové laviny.

Karel s Radanem mají dnes již perný kousek za sebou. Vyrázili ve 3 hodiny ráno z mezinárodního tábora horolezců na Mer de Glace, kde je celé naše družstvo hosty francouzských horolezců. Asi o páté hodině začali lézt po sněhových svazích stěny. Postupovali zprvu oba současně, aby tak získali co největší výšku. Překonávali rozmanité útvary stěny - traversy, vodní žleby, příkré sněžné jazyky, zářezy, hrany. Postup musil být co nejrychlejší, aby se vyhnuli nebezpečnému pádu kamení, které stále hrozilo v těchto žlebech. Den předtím spadla zde velká kamenná lavina,

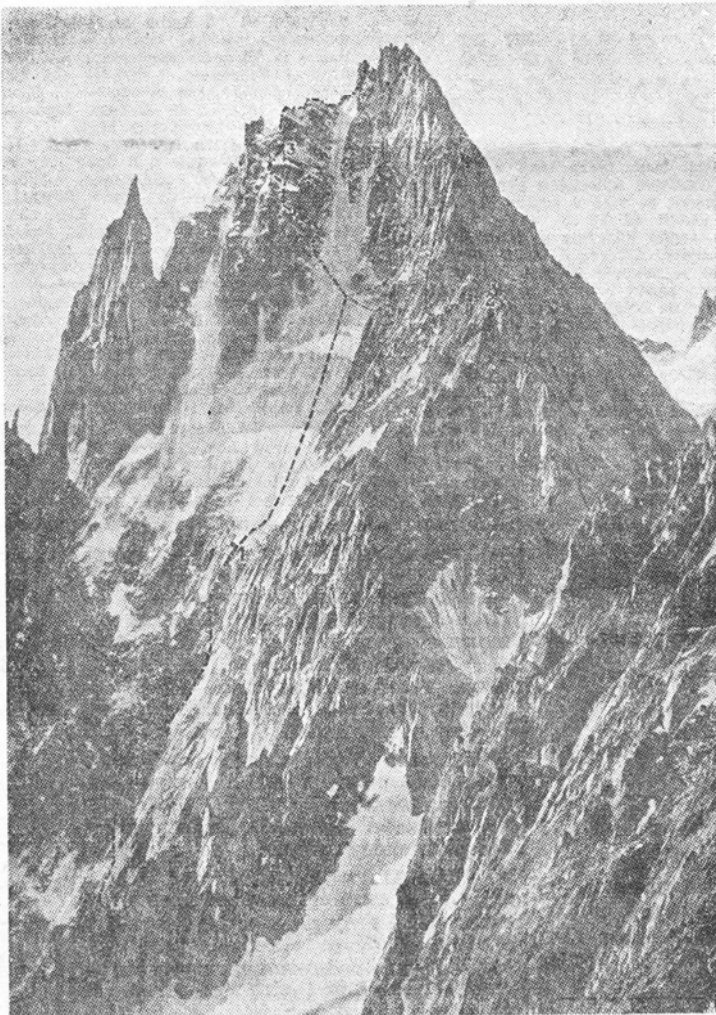
Těžký zledovatělý kout byl zdolán a ještě před polednem přešli velké sněhové pole ve středu stěny. Zde začaly největší potíže. Dlouhý, pětáctyřicetmetrový travers přes neobyčejně těžký a strmý žlab dal mnoho práce. Musili zatloukat ledovcové skoby, u kterých se jistili. Žlabem tekly proudy vody a každou chvíli proletěl uvolněný kámen. Bylo proto nutné postupovat rychle, avšak opatrně. Boty byly brzo promáčený a nohy nepříjemně zábly. Za žlabem se Radan s Karlem dostali do dalších potíží, když musili překonávat těžké zledovatělé komíny střídavě s ledovými policemi. Opět dřina — zatloukání skob a těžké lezení. K tomu ještě se za-

číná stmívat. I za tmy oba lezou těžkým terénem, aby dosáhli co nejvyššího místa a našli příhodné místo pro bivač. Narazili na malou sněhovou polici, kde se rozhodli přenocovat. Cepíny, vyhrabali malou

plošinku, usedli na batohy, zapnuli pořádné péřové bundy, zalezli do žďárského pytle, pojedli trochu ze svých skromných zásob a byli připraveni přečkat noc. Ještě chvíli pozorovali mihotání světýlek pozdních chodců dole na ledovci a poslouchali hukot kamenů řítících se okolními žlaby. Únavou a vyčerpáním po namáhavém celodenním výstupu se jim podařilo na chvíli usnout.

*

Před 25 lety bojovali zde v této stěně po prvé s těžkým terénem a špatnými podmínkami Welzenbach a Merkl, kteří tragicky zahynuli při výstupu na Nanga Parbat v Hima-

Severní stěna Grands Charmoz s vyznačenou cestou výstupu.

Kudy nahoru?

lájích. Při svém prvním pokusu musili se za 2 dny ze stěny vrátit pro nepřízeň počasí. Po několika dnech však šli na severní stěnu Grands Charmoz znovu. Výstup byl těžký a zastihla je prudká bouře se sněhem. Plných 60 hodin přečkali nad tisícimetrovou stěnou bouří a sněh, choulíce se k sobě na úzké skalní římsě. Promočení a zmrzlí těžce dokončovali výstup, který jim ztěžoval čerstvě napadlý sníh. Celé čtyři dny jim trval tento první výstup. Stěna byla těžká. Vždyť do dneška za celých 25 let byla pouze asi pětikrát prostoupena dalšími horolezci a naši mistři sportu Kuchař a Cerman provedli šestý výstup. — Proto se také snažili dosáhnout za první den výstupu co nejvyššího bodu, aby je počasí nepřinutilo zůstat ve stěně čtyři dny jako Welzenbach a Merkl.

*

Brzy ráno, zktehlí zimou a nepohodným sezením začali Radan s Karlem postupovat dále. Terén byl zde mnohem snadnější než v dolní části. Celkem lehce vylezli na hřeben, po kterém již snadněji dosáhli vrcholu.

Severní stěna Grands Charmoz byla zdolána čechoslovanskými horolezci. Opravdu pěkný úspěch. Vždyť tato stěna nebyla letos ani loňského roku, vzhledem k špatnému počasí v Alpách, nikým jiným lezena.

Karel s Radanem sestoupili na ledovec Nantillons a přes Monteners zpět do tábora na Mer de Glace.

*

Ještě dlouho budou oba mistři sportu na tento výstup a na chvíle prožité ve stěně vzpomínat. Avšak i všechny ostatní výstupy, které letos naši horolezci v Alpách provedli, jsou hodny evropské úrovně.

Až navštívíte při svém výletu Český ráj, potkáte tam jistě mezi skalami chlapce s roztrhanými a záplatovanými kalhotami a lanem na zádech. Možná, že to budou zrovna mistři sportu, kteří reprezentovali čechoslovanské horolezectví ve francouzských Alpách. J. PLÁTEK.